

**Mehikanska vlada prega-
nja ameriške časnikarje**

Brownsville, Texas, 18. januarja. Sem je dospel dopisnik časopisa New York Times, Frank Kluckhohn, katerega so mehikanske oblasti izgnale iz republike, ker je baje pisal proti interesom Mehike. Kluckhohn je napisal, da se socialistična Mehika vedno bolj približuje fašistovski Nemčiji, kateri je začela prodajati olje, ki je bilo ukradeno ameriškim državljanom. Mehikanska vlada je včeraj tudi kaznovala ameriški časnikarji urad United Press s 5.000 pezi globe in postavila vse ameriške časnikarje, da se bodo morali pripraviti, da gredo iz dežele.

**Boji v Španiji so deloma
ponehali**

Hendaye, Francija, 18. januarja. Španske vlade čete so neopredeljeni bližini Barcelone močno utrdile, da tako ovirajo nadaljnji pohod nacionalistov. V kratkem je pričakovati odločilnega spopada, ki bo odločil usodo španske civilne vojne. Nacionalisti so včeraj le deloma napredovali pri Igualadi, dočim so lojalisti odzvali nacionalistom mesto Santa Coloma. Armada lojalistov šteje sedaj 400.000 mož, ako se vteje tudi otroke stare od 16 do 18 let, katere so lojalisti prisilili v armado. Tem nasproti ima Franco 500.000 mož.

"Raketirji dobrodelnosti"

Direktor javne varnosti in zvezni pravdnik v Clevelandu sta prišla na sled raketirskih družbi v Clevelandu, ki v imenu dobrodelnosti izsilili iz Clevelandčanov vsako leto več stotisoč dolarjev. Zastopnik te gänge je dobil nadzorni kakega župnika ali predstojnika kake dobrodelne organizacije. Ponudil se je, da bo prispel vstopnice ali loterijske lističe v prid cerkve. Cerkev baje dala 90 odstotkov, kolektorji pa 10. Toda prišlo je ravno narobe. Kolektorji so ukradli 90 odstotkov, cerkev je pa dobila 10 odstotkov. To je šlo več mesecev, dokler niso polovili. Večina niso so v tej raketirski gangi vključeni Italijani.

1.800 podpor odobrenih

Državna komisija, ki vodi boj za brezposelno zavarovalnino, je te dni v Columbusu odobrila 1800 prošenj za zavarovalnino raznim Clevelandčanom. Prvi čeki dospelijo v Cleveland začetkom februarja meseca. Vsega skupaj se je dosedaj v Clevelandu prijavilo 10.000 oseb, ki zahtevajo brezposelno podporo.

Ena skrb manj

V Toledo, Ohio, podirajo pomolje, ki je last šolskega odbora v Toledo. Delavci, ki so kopali v jamo, so pri tem našli tajno shrambo, v kateri so dobili 57 sovin finega starega vina. Takoj se je oglasil stric Sam, ki je začel plačati. Šolski odbor se je začel skrbeti, kaj naj naredi z vinom. Pa so se dobili usmileni ljudje, ki so vino — ukradli.

Nov superintendent

Gov. Bricker je imenoval J. A. Lloyd iz Portsmouth, O., za novega superintendenta državnega zavarovalniškega odbora. Sedanji superintendent Bowen je odstavljen. Omenjeni urad ima nadzorstvo nad priraki in enotnost, ki posluša v državi Ohio.

**Roosevelt za izboljšanje družabnih postav.
Starostna podpora se mora primerno zvišati**

Washington, 18. januarja. Predsednik Roosevelt je včeraj poslal kongresu priporočilo glede spremembe postav za starostno pokojnino. Predsednik je opomnil kongres, da čimprej uveljavi spremembe. Glasom stare postav bi se začela starostna podpora izplačevati v letu 1942. Predsednik je mnenja, da se z izplačevanjem lahko začne že v letu 1940. Obenem tudi sedanje svote za starostno podporo niso dovolj visoke, pravi predsednik.

Glasom stare postav znaša najnižja svota starostne podpore na mesec \$15.00, najvišja pa \$95.00 na mesec. Predsednik je mnenja, da bi se morala svota od \$15.00 zvišati na \$30.00 mesečno.

Nadalje je po sedanjem sistemu starostne podpore izključenih kakih 16.000.000 ljudi, ki niso upravičeni do starostne pokojnine. Roosevelt je za tako spremembo, da se vključi tudi te ljudi, da bodo dobivali starostno podporo.

Končno pravi predsednik, da bi morale dobivati tudi žene upokojenih delavcev nekako podporo, ako dohodki moža niso tako visoki, da družina ne more kupovati vsakdanjih potrebščin.

Osebe, ki sedaj niso upravičene do starostne pokojnine so: poljedelski delavci in hišni posli, pomorščaki, uslužbenki bank, zvezne vlade in dobrodelnih družb. Vse te naj se vključi kot sposobne za starostno pokojnino.

**Vlada je določila minimalno plačo delavcem
v jeklnah. Kompanije bodo zvišale plačo**

Washington, 18. jan. — Delavski oddelek ameriške vlade je včeraj odredil minimalno plačo za jeklarske delavce, ki so zaposleni v jeklnah osemnajstih severnih držav, in od katerih tovarnih dobiva vlada največ jekla in železa.

Povelje glede minimalnih plač v jeklarskih tovarnah se tiče le onih delavnic, ki dobivajo vladna naročila. Nobena delavnica ne more dobiti od vlade naročila za železo in jeklo, ako ne plačuje plač predpisanih od delavskega oddelka vlade.

Jeklarne in železarne v 18 severnih državah morajo plačevati jeklarskim delavcem najmanj 62½c na uro. Jeklarne v 11 zapadnih državah morajo plačevati minimum 60 centov na uro.

Ely je aktiven

Charles Ely, bivši župan v Euclidu, je zadnje čase zopet precej aktiven v politiki. Mnogo se govori, da namerava ponovno kandidirati za župana ali pa bo podpiral koga, ki bo nasprotoval sedanjemu županu Simsu. Ely sam se je izjavil, da je sedaj še prezgodaj, da bi se o politiki govorilo. Župan Sims je pa izjavil, da bo ponovno kandidat in da je vsak čas pripravljen nastopiti proti Elyu.

Pot v Columbus

Državni senatorji dobijo vsak teden plačano od države 3 cente na miljo za voznino iz Columbusa v njih mesto in zopetno vrnitev v Columbus. Kako daleč je iz Columbusa v Cleveland? Šest senatorjev prihaja iz Clevelanda v Columbus vsak teden, toda sleherni trdi, da je razdalja drugačna. Pot po železnici znaša nekako 140 milj, senatorji pa trdijo, da je 163 milj. Večja je razdalja, več dobijo za voznino.

Mladi zločinci

Policija je včeraj aretirala pet mladih pobov, ki so stari od 15 do 17 let. Obdolžila jih je napada na mlade ženske na ulici. Dve dekleti sta se prijavili, da pobalini niso samo iztrgali denarnice iz roke, pač pa so ju tudi napadli. Policija je povabila mnogo zadnje čase napadenih žensk, da si ogledajo te mlade lopove in morada doženejo, če so pravi krivci.

Kupijo čistilno podjetje

Čistilnica oblek znana pod imenom D. O. Summers Co., 6220 Carnegie Ave., je že lansk leto zašla v finančne težave. Kompanija je poslovala v Clevelandu 51 let. Sedaj so se uslužbenci kompanije zedinili in spravili skupaj dovolj denarja, da bodo podjetje kupili na javni dražbi. Mnogo delavcev je tam zaposlenih že 30 let ali več.

Delavci in relief

Delavska nestrankarska liga v Clevelandu je dvignila hud protest proti mestni administraciji, ki zahteva nove davke v svoti 7.5 tisočink, in sicer bi šlo sedem tisočink za mestno poslovanje, pol odstotka pa za relief. Pol odstotka bi prineslo mestu za relief samo \$600.000, kar je smešno malenkostna svota za Cleveland.

Delniška seja

Slovenski narodni dom v Maple Heights ima glavno ali delniško seja v nedeljo 22. januarja ob 2. uri popoldne v S. N. D. Delničarji in zastopniki društev so prosi, da se udeležijo te važne seje. — Tajnik.

Rop v lekarni

Dva mlada, zakrinkana roparja sta prišla sinoči v Weinberger lekarno na 670 E. 185th St. in odnesla \$529.00 v gotovini iz registe. V lekarni je bilo več odjemalcev, katerim sta roparja tudi pobrala denar.

20 milijonov nikljev

New York, 18. januarja. Državni pravdnik Dewey je prišel včeraj na dan z izjavo, da je banda kakih 30 uslužbencev pri družbi podzemeljske železnice tekom zadnjih par let ukradla družbi za en milijon dolarjev vrednosti nikljev ali dvajset milijonov petic. O tatvini se je začelo govoriti pretekli teden, ko je bilo nenadoma odslovljenih iz službe 19 uslužbencev. Približno so tatovi si razdelili dnevno \$1.500.00 ukradenih nikljev med seboj. Lopovom so prišli na sled trije policisti, ki so se izdali za člane tatalske bande in so tako dognali, kaj se vrši z niklji družbe.

**Vinorejci v Ohio zahtevajo
svoje pravice**

Columbus, Ohio, 18. januarja. V državni postavodaji države Ohio je bil vložen predlog, ki je namenjen v korist vinorejcev v državi Ohio, ki morajo prenašati strahovito konkurenco radi vina, ki se importira iz drugih držav v Ohio. Tozadevno so se združili lastniki vinogradov v Ashtabula, Lake in Geauga county, da so naredili pritisk na državno zbornico. Predlog, ki je bil te dni vložen določa ceno za ohijjsko grozdje na \$50.00 od tone. Od vsake galone vina, prodanega v državi Ohio bi se moralo plačati 50c davka, toda oni, ki kupijo vino, delano iz ohijjskega grozdja bi dobili vrnjenih 45 centov od galone. Država Michigan ima že enako postav, ki dobro posluje. Pri pomniti je treba, da se importira v državi Ohio iz Californije in New Yorka vsako leto kakih pet milijonov galon vina, kar silno škoduje ohijjskim vinorejcem. Nova postava bo mnogo pomagala tudi našim slovenskim farmarjem, ki imajo stotine akrov dobre trte v gorej omenjenih okrajih.

Slovenska možka zveza

Članstvo podružnice št. 3, Slovenske možke zveze, se obvešča, da se vrši izredna seja v petek 20. januarja ob 8. uri zvečer v Slov. domu na Holmes Ave. Na tej seji je treba rešiti nekaj važnih vprašanj, tikajočih se skupnega poslovanja. Obenem se bo pojasnilo spremembo pravil, oziroma treh točk, s katerimi se članstvo na decemberski seji ni strinjalo. Na seji bo navzoč gl. predsednik Udovič. — Tajnik.

Odlični graduant

Dne 21. januarja bo graduiral na Glenville višji šoli mladi Oliver Welf, sin Mr. in Mrs. Oliver Welf iz Saywell Ave. Njegova mati je poznana naša pevka Josephine Lausche-Welf, hči Lauschev družine. Mladi Oliver je v vseh predmetih imel odlično in bo kot "honor student" predstavljen graduatom. Iskrene čestitke!

Mati in dete

24-letna Mrs. Anna Mafei, ki je bolehal dve leti, je včeraj zgodaj zjutraj izvršila samomor, dočim je njen 5-letni sin spal poleg nje. Šla je v kopalnico, kjer se je ustrelila v glavo. Strel je zbujal njenega moža, ki je brusač po poklicu, dočim je sinko mirno naprej spal.

Seja Kluba društev SND

V petek 20. jan. se vrši v spodnji dvorani SND seja Kluba društev SND. Pričetek ob 8. uri zvečer. Zastopniki naj se gotovo udeležijo. — Tajnik.

**Rizika evropske vojne je prevelika, da
bi se Francija vtikala v zadeve Španije**

Paris, 18. januarja. Francija ne bo odprla svoje meje, da pomaga španskim lojalistom, ki se nahajajo v skrajni zadregi. Dasi radikalni elementi silijo francosko vlado k temu koraku, pa je vladi znano, da zna izbruhniti splošna evropska vojna radi tega.

Francija bi pomagala španskim lojalistom le v slučaju, če bi isto storila tudi Anglija. Toda Anglija niti ne misli na kaj takega. Rizika splošne evropske vojne je prevelika.

Poročila iz Berlina naznanjajo, da bi Nemčija smatrala odprtje francoske meje za pomoč španskim lojalistom kot skrajno kočljivo in nevarno zadevo. Ob istem času pa je postalo tudi laško časopisje nesramno, ki pravi,

**Nekdaj velik bogatin, da-
nes siroten berač**

New York, 18. januarja. Na Bergen Street policijski postaji se nahaja 83 let stari George Litchfield, ki nima doma in ki ne ve, kam bi položil svoje utrjeno telo. Družina njegova je dosedaj stanovala v nekaj sijajni hiši, ki je bila zgrajena pred 60. leti, ko je Litchfield služil vsako leto po \$100.000. Včeraj je bil pognan iz hiše, ker ni mogel plačati najemnine. Svoječasno je bil Litchfield član newyorške borze in eden prvih finančnih magnatov. Razne krize so mu baje pogotni le vse premoženje. In danes ne ve, kje bo jutri spal.

Odvetnik Bulkley

Bivši zvezni senator Robert J. Bulkley je včeraj odprl svoj odvetniški urad v petem nadstropju Bulkley poslopja. Pet odvetnikov je združenih v odvetniški firmi, kateri bo načeloval bivši senator.

18.553 deportiranih

Generalni naselniški komisar navaja v svojem letnem poročilu, da je bilo lansko leto 18.553 tujcemcev deportiranih iz Zed. držav. 162.772 tujcemcev je pa dobilo ameriške državljanke papirje.

Smrtna kosa

Danes zjutraj ob 5:30 je umrl na svojem domu na 1234 E. 60th St. rojak John Gerbec, star 50 let. Pogreb se vrši iz hiše žalosti pod vodstvom Frank Zakrjaska, Podrobnosti jutri.

Prijetna zabava

V petek večer 20. jan. se vrši prijetna zabava v spodnjih prostorih cerkve sv. Vide. Sodelovalci bo podružnica št. 25 SZZ. Vsi ste prijazno vabljeni, da pridete v velikem številu. — Odbor.

V dvorani

Danes med 6. in 7. uro zvečer se bo tajnica društva Marije Magdalene št. 162 KSKJ nahajala v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida v svrhu pobiranja asesmenta.

Nova mesnica

Mr. Emil Križman, sin poznane Matic Križmanove družine, bo odprl jutri svojo lastno mestnico na 6422 St. Clair Ave. Podjetnemu rojaku želimo mnogo uspeha.

Newyorška razstava

Newyorška svetovna razstava bo otvorjena 30. aprila. Otvoritve se udeleži tudi predsednik Roosevelt.

*Vprašajte za nagradne listke Progressivne trgovske zveze.

**Izredna konvencija unije
avtnih delavcev**

Cleveland. Eksekutivni odbor unije avtomobilskih delavcev je določil dan 20. marca za izredno konvencijo unije, ki naj se vrši v Clevelandu in ki naj skuša poravnati notranje spore, ki divjajo med različnimi faksijami unije avtnih delavcev. Izredna konvencija ima pravico izvoliti nov izvrševalni odbor in spremeniti ustavo, kakor to zahteva večina delegatov. Homer Martin, sedanjí predsednik unije, ki ima nasprotnike v komunistih, bo zopet kandidiral za predsednika, da dobi s tem nekako zaupnico. Konvencija v Clevelandu bo skušala enkrat za vselej narediti mir v uniji, kjer povzročajo prepire komunisti in drugi radikalni elementi.

Pristaši Coughlina

Washington, 18. januarja. Preteklo nedeljo je Rev. Coughlin opomnil svoje poslušalce, da pošljejo v Washington na svoje senatorje in kongresmane protestne brzojavke, da ostane nevtalitetna postava glede Španije kot je sedaj in da se ne dovoli pošiljati orožja iz Amerike v Španijo. Neverjetno visoko število radio poslušalcev Rev. Coughlina je sledilo temu pozivu. Prvi dan je dospelo v Washington 80.000 brzojavk, drugi dan 140.000, in v torek in sredo pa jih še vedno prihaja več tisoč na uro. Brzojavne družbe so morale najeti posebne uslužbence, da so vršile promet. Rev. Coughlin ima brez dvoma milijone pristašev med Amerikanci.

Kljub svarilu

Kljub svarilu, ki ga je poslal predsednik Roosevelt včeraj kongresu, da bo strdalo več milijonov ljudi, namerava senatna zbornica svoto za relief še bolj znižati kot pa poslanska zbornica. Predsednik je zahteval za relief do konca junija meseca \$875.000.000, poslanska zbornica kongresa je dovolila samo \$725.000.000, a te dni so se oglasili senatorji, ki pravijo, da \$500.000.000 popolnoma zadostuje. Roosevelt je prepričan, da ne bo dobil \$875.000.000 in se sedaj bori, da mu prisodijo vsaj \$725.000.000. Pol drugi milijon WPA delavcev bi moralo biti odslovljenih, ako senat zniža reliefno svoto na \$500.000.000.

Železnico kupujejo

Župan Burton je včeraj pisal družbi cestne železnice v Clevelandu, da je mesto pripravljeno kupiti železnico za svoto \$15.900.000. Mesto bi tudi prevzelo dolg, ki ga ima železnica in ki znaša skoro \$5.000.000. S tem bi mesto doblilo delničarjem kompanije po \$48.00 za delnico, dočim iste delnice na denarnem trgu danes niso več vredne kot \$20.00. Zadeva bo predložena zborovanju delničarjev, ki se vrši 23. januarja.

Masčevalni farmar

V Tiffin, Ohio, je lansko leto novembra meseca farmar Royal Keesey, star 64 let, ukradel svinjo vredno \$40.00. Farmar je bil en mesec zaprt in ko je prišel iz zapora je neprestano premišljeval, kako bi se masčeval. Pretekli teden je šel in zažgal trem farmarjem v okolici njih hiše in hleve, ker so ga dotični naznani-li oblastem. Včeraj je bil od velike porote spoznan krivim požigom. Prizadeti farmarji imajo skupno \$8.500.00 škode.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razpisalnih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 15, Thurs., Jan. 19, 1939

Voda in plin

Ni dovolj, da mestna administracija v Clevelandu skoro sleherni leto zahteva nekaj milijonov več za upravo, pač pa se je pritisnilo sedaj skoro vse ljudi, ki rabijo vodo in plin ter so jim visoko znižali cene in to ob času, ko se sleherni komaj bori, da si kupi vsakdanje potrebščine za življenje. V City Hall menda mislijo, da imajo Clevelandčani vsak na svojem domu kovačnico ali tiskarno za denar, saj drugače si ne moremo razlagati tega skoro roparskega napada na žepne žetone od vseh strani pritiskanih ljudi.

Pred tremi leti je mestna administracija pod vodstvom župana Burtona izjavila, da ne more izhajati, ako ne dobi pet milijonov nadaljnjih dohodkov. Razpisane so bile volitve in dobrosrčni državljani so v resnici mislili kakšna katastrofa preti mestni vladi in so dovolili zahtevane milijone.

Lansko leto se je pojavil isti jok in stok v mestni hiši. Premalo denarja imamo, so rekli. Pet nadaljnjih milijonov potrebujemo. Zopet se je dalo ljudem na glasovanje, toda to pot je mestna administracija propadla, toda podala se ni. Prvotno glasovanje se je vršilo pri generalnih volitvah, kjer volti navadno najmanj 300,000 državljanov. Pa so šli in razpisali posebne volitve, katerih se udeležili samo skupina ljudi, ki je pod pritiskom mestne administracije in ti ljudje so dovolili nadaljnjih pet milijonov mestni upravi. Stotisoče državljanov je pa ostalo doma. Drugega niso naredili kot preklinjali so drugi dan, ko so zvedeli o uspehu.

In te dni je zopet jeknilo iz mestne hiše. Župan Burton je že prišel na dan z izjavo, da bo mestna blagajna prekratka za dva milijona. Kam gre ves ta denar, mi ne vemo, ker mestni računi niso predloženi javnosti, da pa zginejo ogromne svote v žepih onih, ki do njega niso upravičeni, je gotovo. Na en način je prav. Dokler se bodo državljani pustili guliti, naj jih le gulijo. Kadar bodo nagi hodili okoli, bodo že drugače govorili.

Toda da so zadnje čase zopet dvignili cene za vodo je pa nesramnost prve vrste. Voda je danes v Clevelandu za 400 procentov dražja kot je bila pred desetimi leti. Pisec teh vrstic je kupil hišo pred 18 leti. Tedaj so prihajali računi za vodo dvakrat na leto, in račun nikdar ni znašal več kot \$2.00 za šest mesecev. Tako je najbrž tudi pri vseh drugih odjemalcih vode. Pred petimi leti se je voda podražila, ker so gradili nov reservoir, ki je veljal \$20,000,000 in je bil denar potreben. Računi, ki so prej znašali po \$2.00 za šestmesečno uporabo vode, so se dvignili na \$3.80 do \$4.00 na šest mesecev. Godrnjali smo sicer, toda plačali.

Prišlo je pa še hujše. Najprvo so naredili dva nova termina za plačevanje vode. Prej smo jo plačevali po dvakrat na leto, a danes jo plačujemo štirikrat na leto. To pomeni, da so račune za vodo dvignili zopet za sto procentov. Pred 10. leti je znašal celoletni račun za vodo od hiše \$4.00, pred enim letom smo že plačevali \$12.00. In tudi sedaj še niso imeli dovolj v mestni hiši. Naložili so še izreden asement na račune za vodo. Na vsake tri mesece računajo še nadaljna \$2.00 kot izredno doklado. Danes plačuje pisec teh vrstic \$20.00 na leto za vodo, za isto množino vode, za katero je plačeval pred 10. leti \$4.00 na leto!!! In taka je usoda z vsakim drugim državljanom, ki plačuje račune za vodo.

Ako računamo, da je v Clevelandu 300,000 odjemalcev vode in da je pred 10. leti vsak plačeval \$4.00 na leto povprečno za vodo, je zneslo to \$1,200,000. Danes pa dobiva mestna uprava kar \$6,000,000 na leto za isto uporabo vode! Kam gre ves ta denar? V desetih letih se to pozna ljudem za \$50,000,000!

Ni čuda, da tudi privatne kompanije sledijo temu vzorcu mestnemu gospodarstvu in zahtevajo tudi one svoje višje asesmente in posebne naklade. Plinska družba je pravkar zvišala račune za plin, in sicer onim ljudem, ki uporabijo manj plina. Kdor namreč sedaj plačuje do nekako \$10.00 na mesec za plin, ga bo z naprej plačeval po \$12.50. Oni pa, ki porabijo plina za več kot \$25.00 na mesec, tem so pa znižali cene. Torej siromaku računajte več, bogatinu manj.

Letos so volitve za župana in councilmanov. Bogme, da ne bo treba državljanom dosti misliti, kako naj volijo, ako bodo imeli glave na pravem koncu!

Kaj pravite!

Tone Grdina je oni dan nekoliko omil Barbičevega Franceta, ki vedno sili svoj nos tje, kjer ga ni potreba. Par dni zatem smo pa čitali v Proletarcu, kako Barbiča zmiva socialist Jože Jauh, torej človek istega prepričanja, kot je Barbič. Grdinovo zmivanje je v primeri z Jauhovim nedolžno kopanje novorojenčka, ki ga je treba nalahko in pazno okopati. Takole piše Jauh o Barbiču: "... Naš France se je zatekel k harmoniki. Kajti le ona je tisti kulturni instrument, da se kaj zaleže in velja. Poleg tega se seveda ne sme pozabiti na kričanje pri vsaki priložnosti: Jaz sem socialist! Prečitajte njegove dopise enkrat, dvakrat in pritrili mi boste, da mož silno trpi na domišljavosti." Torej če imajo socialisti tako mnenje o svojem velesocialistu, potem se vidi, da Barbič pri socialistih že drži za kljuko pri vratih — proti izhodu, in da bo tudi pri socialistih kmalu prišlo do "čiščenja."

BESEDA IZ NARODA

Hrvatje in Slovenci

Piše A. Grdina

Sebičen bil bi, če bi mimogrede ne podal življenjskega katerega teh, ki so toliko let z nami naseljeni v naši metropoli, to so naši bratje Hrvati. Tu živimo pomešani z brati Hrvati odkar smo se pričeli naseljevati. Nikjer ni kakega sledu, da bi mogli reči: tu so Hrvati, tu so Slovenci. Na enih in istih cestah so naše hiše, so naša stanovanja, enakomerno smo vsepovsod drug poleg drugega. Res je, da imamo vsak svoje cerkve, kjer se zbiramo, toda tudi v cerkvah se snidemo in prav domače se v njih počutimo, bilo da gremo Slovenci k Hrvatim ali obratno. Prav tako je, če gremo drug drugemu na veselico, v dvorane in na domove.

Iz zgodovine vemo, da smo v začetku naselja pomagali zidati prve cerkve in šole v skupnosti. Razdelili smo se šele potem, ko so naše potrebe to zahtevale, ko nas je bilo dovolj, da smo lahko vsak svoje vzdrževali. Še v mnogih naselbinah so skupaj Slovenci in Hrvati za cerkvena opravila, prav tako za dvorane. Največji dokaz pa so za to naša društva in organizacije, v katerih smo v velikem številu Slovenci in Hrvati in se počutimo prav dobro in sporazumno. Tudi kar se tiče časopisov čitamo oboje, slovenske in hrvatske.

Zakaj sem citateljem začel to pojasnjevati bo ta članek povedal sam. Namen je z dokazi podpreti to, kar sem zgorej napisal. Namen imam, da napišem malo o razmerju med nami, ki se sicer po narodnosti imamo za različne, večkrat zelo pretirano, kar v resnici ne odgovarja in ne obstoja. Nikoli ne bom pozabil besed velikega hrvatskega duhovnega očeta Rev. Maksimilijana Riliča, ki je tolikokrat izrekal sledeče besede: "Kdo mi more povedati in pokazati, kje se neha meja slovenačka in kje se pričinja hrvatska in obratno in to naj velja tudi za Srbe." Nikjer se ne more reči: do tu so naseljeni Hrvati in do tu so naseljeni Slovenci itd. Ne vemo povedati za pravo mejo, ker je ni. Te meje ni v stari domovini in te meje ni tukaj med nami. To bo moral priznati vsak, če je pravičen v sreč.

Meje si delamo mi sami. Te meje so izmišljene, so sebične in krivične. Delimo se večkrat iz hudobije, iz prevzetnosti, iz prevlekega ponosa na same sebe. To je naša slabost, ki jo nosimo v svojih sredi, kateri se damo večkrat omaniti, ko nas vara in nas v našem mišljenju dviga čez drugega. Tega smo si sami krivi, ker se nečemo malo vzdržati in misliti, da smo nič več in nič manj od drugega. Ljudje smo polni lastnih napak. Če se jih ne otresemo, se nas drže kakor slama ali blato.

V zgornjih besedah nisem mislil nič žaljivega do nikogar ker ne mislim nikogar bolj, nego mi-

slim tudi sam na sebe. Bolj ne gre med narod ali med narode noben, nego grem jaz. Tu imam priliko, da se seznanim še z drugimi in da vem, kako žive drugi. Zanimam se za življenje drugih, pa vidim tudi, kako da živimo mi. Sebe spoznavati je največja učenost. Sebe spoznati je pa tudi največja težava ker sebe nikoli nečemo soditi, marveč hočemo soditi le druge. Da pa vendar spoznamo sebe in druge, je potrebno, da gremo drug k drugemu.

Prav lahko zapišem, da smo si z brati Hrvati, s katerimi smo naseljeni vsepovsod, bilo v Clevelandu ali kjerkoli drugod, kot najbližji sosedje, ki se lahko razumemo med seboj, samo če se hočemo. Če se ne razumemo, ni krivda naroda, krivda je le zloba, ki prihaja iz naše slabe narave, katera se nas drži in gre vedno z nami in za nami. Ko bi mi hoteli, bi se tega mišljenja prav lahko otresli, če bi hoteli, kdo smo in odkod da smo. Pa zanemarjamo to misel, ki nas dviga nad druge in tako si delamo meje in se delimo na dvoje.

Ko sem prišel v Ameriko leta 1897, sem našel tukaj svojega brata Ivana, ki je bil velik prijatelj bratov Hrvatov. Bil je že član HBZ in prav tako poznan pri hrvatskih pionirjih Paul Kekiću, stricu Popoviču, Math Brajdčiču in pri mnogih drugih. Prvo delo brata je bilo, da naj tudi jaz pristopim k Zaveznici in v društvo Angela Čuvaja. Nikoli ni komu prišlo na misel, da nismo povsem enakovredni Slovenci s Hrvati. Saj smo bili zadovoljni, da smo imeli božji hram kar v skupnosti in dvorane prav tako. Še dolgo smo postali tako misleči in zadovoljni.

Dobro misleči ljudje so od tedaj in so še danes istega prepričanja in istih misli. Moram priznati, da je velika večina bratov Hrvatov vredna spoštovanja in priznanja v vseh ozirih, bilo to v gospodarskem oziru, kakor tudi po društvenih in drugih ustanovah. Vseposplošno pa rad priznavam zavednost do svoje narodnosti. Kot narodu vse priznanje Edino zlo, ki se tako rado zanese narodu v škodo, je večkrat sebično vodstvo, ki ni za blagor naroda, marveč za sebične koristi. Taki pa narod izlorablja in ga zavajajo v stranke in v nesoglasje.

Bolj tesno nihče ne sodeluje drug z drugim nego ravno jaz, ki pišem te vrstice. Nikjer ne najdem med ljudmi kake mržnje, nobenega deljenja, nobene razlike. Spoštujem Hrvate, ker tudi mene spoštuje vsak Hrvat. Čudim se tistim, ki mislijo drugače. Premalo se poznajo, premalo gremo drug k drugemu, od tod nesoglasje. Mogoče da imam jaz več prilike za to, kar je tudi gotovo, da sem se bolj seznanil z brati Hrvati, nego kateri drugi, ki ni imel iste prilike potom trgovine, toda to ni ma opraviti s tem, da se ne bi

kdo drugi prav tako lahko izrazil povoljno, da smo eno in da smo si najbližji med bližnjimi. Če kaj šteje to, da smo si narodi, osobito slovanski narodi sorodni, smo si potem mi Slovenci s Hrvati na vsak način nerazdružljivi in nedeljivi. Če imamo katerega izmed narodov priznati, moramo priznati drug drugega s Hrvati, s katerimi smo že toliko let v tako tesnem naselju. Koliko družin živi v enih in istih hišah in plačujejo najemnine drug drugemu, pa to z veliko zadovoljnostjo, kakor mi povedo sami.

Moj brat je bil večkrat delegat na konvenciji HBZ. In kadar se vrši konvencija naših organizacij, je vselej veliko delegatov Hrvatov. Nikjer ne morem česa najti, da bi rekel, da nismo za ene in iste ideale, ali da nam ni na tem, za kar je Hrvatom. Kar je dobro za ene, je dobro za druge.

To bi nas moralo bodriti, da bi se še bolj in bolj spoznali in bili drug z drugim roka v roki. Ker meje med nami ni in je ni potreba. Meje bi nam bile le v škodo, ker bi nam slabile narodno moč.

Premišljevanje o tem je prišlo od tega, da bom v tem zimskem času opisal nekaj starejših pionirjev izmed naših sobratov Hrvatov, ki so z nami že nad 40 let in s katerimi nismo še nikoli prišli v navzkrižje. Da pa lahko to tudi dejansko podprem, kar trdim v tem dopisu, naj mi služi za začetek mojega opisovanja to, da so moji uslužbenci od časa mojega trgovskega podjetja prav tako bratje Hrvate, nad 30 let. Eden od teh je obhajal ob novem letu svojo 25-letnico službe v našem trgovskem podjetju. Tu je spoštovani in zaslužni mož Stefan Bernardič, o katerem mi bo čast poročati, pisati o njegovi močnatosti in značaju, kakor jih je malo, da bi ga mogli prekositi.

Pri človeku šteje to, kar človek sam čeni za najdražje, to je moški ali ženski značaj. Z drugo besedo rečeno: koliko da človek drži nase in svoj značaj. V tem mislim tudi našega uslužbenca Mr. Steve Bernardiča.

Da lažje razumemo pomen opisa, je treba, da slišimo področnosti in okolnosti, treba je vzeti življenjskega iz rodbine od mladih let in mu slediti vsa leta skozi tipljenje življenja do današnjih dni. Boletem šele lahko izrečemo spoštovanje tistemu, za katerega se zanimamo, ali o katerem pišemo.

Še to naj omenim, predno povem, odkod je naš Bernardič prišel v Ameriko. Največkrat mi nič ne pomislimo, da je tista razlika nas in bratov Hrvatov, odkod namreč da smo doma. Kakor hitro zaslišimo ime Hrvat, že mislimo, da je to nekaj čisto drugega nego smo mi. Mislimo, da so prišli ti ljudje bogve odkod. Ko bi pa malo pomislili, da so tam blizu doma, kakor smo mi, bi se z njimi rajši družili in bratili. Samo voda Kolpa teče za mejo med Slovenci in Hrvati, dočim so oboji naseljeni na obeh bregovih. V Clevelandu živijo veliko takozvanih žumberčanov, ki so vsi doma tam blizu naše Metlike, torej so pravi sosede z nami. Tam hodijo vse križem na sejme in na božja pota, se v vsem razumejo z našimi ljudmi in tudi polja skupno obdelujejo.

Ne tako daleč od tam je prišel v Ameriko naš Steve Bernardič. Kakor oni tam imenujejo vasi sela, je prišel iz Banskega sela, občina Barilovic, ki se nahaja blizu Karlovca. Spadal je k fari sv. Josipa na Leskovcu. Tam so nastale naselbine po prilikah družin, kot: Kekićevi, Popovičevi itd. Na ta način so se razširila sela enega rodu in tisti okraj je dobil ime tiste družine, ki se je namnožila. Pozneje so sledila imena, a sorodstvo je že nehalo. Mnogokrat beremo enaka imena in iste kraje, pa niso

v nobenem sorodstvu. Mr. Bernardič mi je omenil, da je bilo v njegovem selu 42 oseb z enakim imenom, pa niso bili vsi v sorodu.

Kakor mi je povedal, je bila tam enkrat imovita domačija, kjer je bilo vsega na veliko, posestva in živine. Pozneje je domačija radi številne družine, katera je posestvo črpala in se porazdelila, vsak je vzel nekaj. Stefan je bil eden izmed trinajstih otrok. Eden izmed bratov je bil častnik na Dunaju. Stefan je izvršil štiri razrede ljudske šole, potem je moral pa šolo zapustiti radi očetove smrti. Takrat je bil sta 13 let. Šel je delat v tovarno za tkanine, ki se je nahajala v Dugaresi. Tovar- nica se še danes tam nahaja in dela tam navadno več tisoč ljudi. Tam je delal šest let. Ko je odšel njegov brat k vojakom, se je Stefan oženil in oskrboval dom. Ko je bil star 20 let, je odšel v Ameriko; denar za pot si je prislužil sam.

Leta 1901 je došel v Pittsburgh, Pa. Leto zatem je že dobi- la za seboj ženo in hčerko. Leta 1903 je družina dospela v Cleveland. Tukaj je Steve več let delal pri White Motor Co., potem je odšel pa v Cleveland Twist Drill Co., kjer je bil za nadzor- nika.

Leta 1912 mu je umrla žena Marija. Zapustila mu je dva sina in dve hčeri: Thomasa in Stevea, Emmo in Annie. V času bolezni žene in potem po njeni smrti je dalo v hiši življenje polno težav. Najmlajši otrok je bil star ob smrti matere komaj dve leti. Najstarejša hči, Emma, ki je zdaj poročena z Andrejem Zelenko, je bila stara 13 let. Ta je tedaj prevzela vse gospodinjstvo v hiši s pomočjo skrbnega očeta, ki je hotel otroke dobro vzgojiti. Trudil se je in delal ter pomagal, kakor je vedel in znal. Z njegovo dobro voljo in pridnostjo je dosegel uspeh. Sin Thomas vodi malo trgovsko podjetje v mestu. Sin Steve se je zštudiral na Western Reserve univerzi in Cleveland kolegiju, ter je zdaj referat pri športnih klubih v mestu in drugod. Hči Emma, ki je že iz otroških let morala biti za gospodinjstvo, ima že hčer, ki bo letos graduirala iz višje šole.

Tako vidimo očeta, ki si je moral od trinajstega leta služiti svoj kruh in si potem pomagati z delom svojih rok naprej. Vedel, da je danes šolska izobrazba najbolj potrebna otrokom, zato je dal svojim otrokom priliko za študiranje. Danes Mr. Bernardič lahko zre vesel in ponosen na svoj odločen značaj, po katerem je vse to dosegel. Le odločen mož more premagati vse življenske zapreke. Kdor veruje v samega sebe in ki ohrani nauke svojega očeta in matere, ta napreduje.

Od moje ali naše strani in od strani našega trgovskega podjetja moram priznati zvestemu uslužbencu, da je modro ravnal. O njem veljajo tiste besede, o katerih beremo, da je bil zvest hlapčec in služabnik. Na štefana Bernardiča smo se vselej lahko zanesli. On ni veliko govoril, pač pa je mislil in to, kar je vedel, da je prav in pravično, je tudi vselej izvršil. Njemu smo lahko poverili gospodarstvo v katerikoli zadevi. Njegova previd-

nost je bila tudi za naše odjeme velike vrednosti, ker on ne nikdar odjemalcu svetoval napakega. Mr. Bernardič bil v prodajalni vedno razsod- in pravičen in to šteje veliko denarjem se take čednosti morejo kupiti, njemu so pri- jene.

Br. Bernardič se je pa tudi liko udeleževal v društvenem življenju. Od leta 1906 do 1910 je bil delegat na vsaki konvenciji HBZ. Do leta 1932 je bil tudi gl. odbornik pri tej organizaciji in dvanajst let predsednik največjega hrvatskega društva sv. Josipa.

Mr. Bernardič ima brata Jo- ja v Ameriki, ki se nahaja Sugar Creek, Kas. Starejši sin se nahaja pa na domu.

Iz okraja, odkoder je do- Mr. Bernardič, je v Clevelandu še več starejših pionirjev, Mr. George Berislavič, Math Do- nič, Tom Fudurič, Franjo M- katto, Tom Krivačić in še dr- Za 25 letnico službovanja naših podjetjih je Mr. Bernar- dič dobil v znak priznanja uro. K temu mu bomo pa pr- nili tudi časten spomin- smatramo, da si ga je zaslu- Naj bo to tudi v čast hrvats- mu narodu v splošno.

Ples drill teama

Drill team podružnice sta SZZ ima ples v Turkovi dvorani na Waterloo Rd., v nedeljo 19. januarja; začetek ob sedmih zvečer. Ker je predpust kar se moramo pa toliko bolj p- zati, da ne bomo kaj zam- Naša dekleta nam bodo pos- gla z vsemi dobrotami za z- zelodčke. Za želje bo pa p- skrbljena najboljša kapljica vrst. Vadnolov orkester bo bel za mične polke, za st- mlade. Zato ste vsi prav p- no vabljene, zlasti pa članice še podružnice. Pa naj nas de- dejo pogledati tudi možje in tje naših članic. Dekleta so pravila prav nekaj posebn- zanje. Kdor bo doma ostal, bo deležen tega. Vabimo članice sosednih podružnic, pridejo na ta ples, ker v- le dobro z dobrim, drugače bomo ozirale na vrtnite. V- nina bo samo 25c. Prijazno vabljeno tudi drugo cenje- činstvo, da se pride zabav- to našo prijetno veselico.

* Vprašajte za nagradne Progresivne trgovske zvezne

Kaj neki bo to?

IN

19. februarja v Collin

Pošteni nasveti

Gledati težkim problemom v obraz, presko- bodčnost za svoje, je fundamentalno skrb mo- ne družine. Mnogo naših prijateljev in sosedov je obrnilo do nas po nasvete. Ako je kako va- žanje glede pogrebne postrežbe, se brez skrbi za- čnete do nas. Z veseljem vam bomo razložili vse podrobnosti.

LOUIS FERFOLIA

SLOVENSKI POGREBNIK

Michigan

3515 E. 81st St.

—Dnevna in nočna postrežba—

Mr. A. Grdina izročja zvestemu uslužbencu Mr. Bernardiču krasno uro v priznanje za zvesto službovanje tekem 25 let.

ŽUTI

Po nemškem izvirniku K. Maya

Če nas bodo pustili pri miru, jim ne bom ničesar storil, ampak če se želijo gospodje Kurdi malo poboksat z menoj, no, pa jih namlatim, da se bo kar prasio za njimi!

Smem z vami?"

"Pa pojdite!"

"Well! Sem vam hvaležen! Dolgčas bi mi bilo pri Haddedinu, jih ne razumem.

In kdo še pojde?"

"Halef seveda."

"In njegov boy?"

"Najbrž. Oče ga ne bo pustil samega."

"Well! Čisto pravilno! Je pameten dečko, tisti mladi Halef! In zelo dovteten. Učil bi se rad od vas —. Le vzemite s seboj!"

Mali Kara ben Halef je bil anševda silno vesel, da nas je Bertel spremljal. In čisto stvar, da ni strokovnjaški se je prijavil na lov.

Se enkrat sem prosil Amad el-Gandurja, naj ne pošlje svojih ljudi na lov. Nič ni rekel, temno je gledal.

Nisem mu zaupal. Odkar je videl očeta v grobu, ga je prezele. Nenasitna maščevalnost je vsega obvladala. In pa trdovratna svojeglavnost, ki mu je bila menda v krvi.

Sli smo v dolino. Previdno smo se izogibali visoki travi ob Džali, kjer bi nas lahko sled izdala, in krenili ob rogovca proti višavam, kamor za nas ni bilo tveganja, da bi nas kdo opazil. Odločil sem se za višino, ker ni bilo verjetno, da bi prišli Kurdi od tiste strani.

Lovska sreča nam je bila milina. Halef se je v letih, odkar nisva videla, izobrazil v doseganju plena. Halef je bil velik lovec pred obličjem Gospodovim in mali Kara ben Halef se je tako dobro postavil, ostal sem ga moral kar pohvaliti.

Bogato obloženi s plenom smo se čez štiri ure vrnili v tabor. Haddedinu so kurili ogenj in pekli sveže meso. So bili le v lov.

"Ste šli na lov?" sem vprašal Amad el-Gandurja.

"Da."

"Koliko jih je šlo?"

"Stirje."

"Pa sem te prosil, da bi ne bil."

Neprijazno se je obregnil:

"Mar naj tule sedimo in lehamo, vi pa bi se mučili? Tistemu otroku si dovolil iti na lov, nam odraslim bojvnikom pa prepoveduješ?"

"Halef, sin je šel z menoj, ni se mi bilo treba bati, da bi zagrešil napako."

"O, tisti stirje moji bojvniki tudi niso zagrešili nobene napake. Izurjeni lovcu so."

"Se bo šele pokazalo, ali so zagrešili napako ali ne. Vsekakor bi bilo bolje, da niso šli."

"Zelo dobro je bilo, da so šli!"

"Prinesli so nam važno novico."

Njegove besede so me vznemile. Ali so koga srečali?"

"Tako —? Kako novico?"

"Da Bebbehov letos ne bo. Tvoja previdnost in tvoj strah sta bila čisto nepotrebna!"

Prezrljivo se je smehljaj.

Zie slutnje so se mi vzbujale. Ali so le srečali Bebbhe? Pa se dali v svoji naivnosti od njih zamotiti?"

"Očitno mi preveliko previdnost in strah," sem dejal. "Kurdov boj se ne bojim, to sam veš. Preden pa človek, nikdar ni preveč previden."

Praviš, da so ti bojvniki prinesli važno novico. Za novico potrebna dva, eden, ki jo pripravi, in drugi, ki jo posluša. Od koga so zvedeli tvoji lovci tisto važno novico?"

"Od Kurdivu rodu Soran."

"Od Soranov? Kje pa so jih

srečali?"

"Spodaj na bojišču."

"Redko se pripeti, da bi se razburil. Topot pa me je le zgrabilo."

"Kull šejatin — vsi vrage!"

mi je ušlo. "Kdo pa vam je dovolil iti na bojišče?"

Izzivalno me je gledal in s poudarkom povedal:

"Jaz!"

"Ti? Tako? Izbrali ste me za vodnika, prepovedal sem vam stopiti na bojišče, povedal sem vam svoje razloge. Niste ubogali!"

"Ne bom se prepiral s teboj. Tamle Battarja vprašaj, če bi rad kaj več zvedel! Poleg je bil, naj ti pove, kako je bilo!"

Obrnil se je v stran.

Njegovo obnašanje je bilo skrajno odurno in žaljivo. Jeza me je grabila, pa preemagal sem se še in mirno dejal:

"Tudi meni ni za prepir. Toda poglej tale grob, ki v njem počiva tvoj oče! V svarilo bi naj bil tebi in tvojim Haddedinom! Mohammed Emin je tukaj pokopan, ker me tistikrat ni ubogal, ker ni hotel poslušati mojih nasvetov. Trmasto je zahteval smrt Gazal Gaboje, ki je bil naš ujetnik in talec. Kristjan sem, zato sem bil tistikrat in bom vsikdar in povsod proti temu, da bi se po nepotrebnem prelivala kri. Niste me ubogali, čeprav ste me sami in prostovoljno izbrali za vodnika. Po mi. Ste hlepeleci, uprli ste se. In plačali ste svojo trmo s krvjo šejha Mohammed Emin."

Pomolčal sem. Nihče ni znil.

"In topot je prav tako," sem nadaljeval. "Spet ste me izbrali za vodnika, pa še čisto proti moji volji. Predlagal sem Amad el-Gandurja za poveljnika, pa niste ga hoteli, mene ste izvolili. Vse do danes ste me ubogali, srčno smo prišli do sem, nič se ni zgodilo, ker smo se previdno izognili vsakemu srečanju s sovražniki."

Danes pa vam je stopila v glavo kri padlega šejha, opojnost maščevanja vas je omotila, vam zameglila razum. Nočete me več ubogati."

Pomislite dobro, kaj počenjate. Prav lahko, da se vam zgodi kakor pred leti."

Spet sem molčal in molčali so tudi Haddedin.

"In če me nočete ubogati," sem nadaljeval s poudarkom, "tudi nočem biti več vaš vodnik in poveljnik. Zapustil pa vas radi tega ne bom. Z vami sem šel, z vami bom delil vsako nevarnost. Vedite pa, da nisem odgovoren za posledice in za neumnosti, ki jih bodele zagrešili!"

Amad el-Gandur mi je trdovratno kazal hrbet, Battar pa je ježno vzrotil:

"Neumnosti, effendi? Da nisi ti tisti, ki je znil tako besedo, bi ti odgovoril z nožem! Bojvnik rodu Haddedin ne počenja neumnosti!"

"Motiš se! Našel bi ti lahko kar celo vrsto pogrškov in neumnosti, ki so jih zagrešili veliki in slavni Haddedin! Kdor ne spozna svojih pogrškov in slabosti, se ne bo nikdar spame-toval. In še slabše bo z njim, če svoje pogrške celo zagovarja."

Povedal sem vam resnico, dolžen sem vam jo povedati in vas posvariti. Če me nočete poslušati, vam ne morem pomagati. Tako je. Storit, kar in kakor hočete!"

Le to mi še povejte, kako ste srečali tiste tako zvane Sorane in kaj ste govorili z njimi!"

Amad el-Gandur se ni genil in njegovi ljudje so temno in ježno zrl v tla. Tudi Battar mi ni odgovoril.

(Dalje prihodnjič)

JOZE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Z vso resnostjo je zagotavljal, da je verižica vredna bratu najmanj 10 kron, ampak je danes samo ena krona. In ker se ni bilo dovolj je dodal denarnico, notez, "zlate" gumbe, jeklen žepni nož in še več druge podobne ropotije ter vse to ponudil za eno krono. Pa mu ni bilo treba pri tem dolgo ponujati, kar takoj se je kdo prigrabil, včasih še več naenkrat. "Fant, klobuk nastavi!"

je zakričal ter ves zadovoljen spravil ponudeno kronco, fantu ali pa možaku pa stresel v klobuk tisto njegovo "tako vredno robo." Drugi dan, binkoštni pondeljek, ko so imeli drugi trgovci še priložnosti blaga za prodati, je imel on povsem razprodano, a hripav je bil pa tako, da ni mogel več govoriti. Najslabši robo je imel, a je največ in pa najprej prodal. Ker je znal dobro kričati in pa hvalliti, je napravil dobro kupčijo, četudi je imel blago najslabše vrste, ter ni bilo vredno tiste kronce. Zdj takega prodajalca na Zalostni gori nisem videl. Ne vem ali ne smejo zdaj več na ta način prodajati, ali pa ne nese več. Vsekako škode zato ni prav nobene, da ga ni. Tudi drugih štantov je bilo manj kot nekdaj, iz česar je razvidno, da tudi ljudi ne pride več toliko.

Z zanimanjem sem gledal male fantiče, ko so igrali na orglice ter piskali na piščali kot nekdaj mi. Moško smo hodili po griču s tistimi dvajsetnicami v žepu, ter se nam je zdelo, da smo kar bogati, dokler nismo vsega denarja zapravili. Pa saj so Binkošti samo enkrat v letu,

smo dejali, ko so bili naši žepi povsem prazni. Da, prijetni in nikdar pozabni so bili oni zlati časi zorne mladosti okrog štantov na Zalostni gori, ko smo igrali na orglice, gledali romarje in si domišljevali, da je Zalostna gora najlepši kraj na svetu. V družbi g. Jakaca in njegove soproge ter drugih znancev sem potem oddrsal nizdol po griču na Prevalje z namenom, da se še vrnem.

Pod domačim krovom za javorjevo mizo, ki je bila urejena tako kot se za žegnanje spodobi, smo nadaljevali slavnost binkoštnega praznika. Sedaj imajo Prevalčanje žegnanje tudi o Binkošti, dočim je bilo prej le na Jakobovo nedeljo. Tudi to je napredek. Sicer pa, zakaj bi si kmet za tako slavnostne čase ne privoščil kaj boljše? Je zelo pametno, da je ob takih prilikah pod domačim krovom vedra in vesela zabava ob tem, da pride kaj boljšega na mizo, zraven pa kak liter vina, ki nič ne škoduje, če se ga po pameti pije.

Po obedu sem si potem ogledal vas, zlasti še posebej razne kraje vasi, ki so mi vzbujali spomine moje mladosti, bodisi iz otroških ali že fantovskih let: strmo Gorico, po kateri smo v zimskih večerih drsali ter se vozili na saneh ali kar je že nam prišlo pod roke, tudi navaden ploč je bil dober, samo da je šlo po strmem klancu preko ceste do Anškove štale, včasih tudi v skladnico drv, kjer je bil posledica te vožnje krvav nos. Na Ulcah sem si še ogledal Teriško jamo, kjer smo včasih vsovali pri tericah, ko

so trle konoplje. Tudi Trojerjeva Kužna mi je zbudila mnogo spominov. Bogve kolikokrat sva s prijateljem Lojzeto šarila po tistih koprivah Kužne, ko sva hodila drug k drugemu v vas. Ob neki priliki sem se prekucnil preko škarpe, da sem videl vse zvezde kljub temu, da je vladala prava egiptovska tema. Mazejevega oreha, ki je stal nekdaj pred štalo, kjer sma imela z Lojzeto razna posvetovanja, ni več, so ga posekali. Od tam preko ceste, pred Trojarjevo štalo, kjer je bilo često kup tramov ali pa hlobov, smo fantje sedeli ob večerih ter se pogovarjali in včasih tudi katero zapeli. Te kraje moje mladosti sem ogledoval, pri tem pa razmišljal o nekdanjih res tako lepih časih.

Vas Prevalje leži nekako v sedlu med Zalostno goro in takozvano Brnco, ki je del srobovniškega pogorja. Dočim ima Zalostna gora svoje samostojno ime, ga grič Brnco nima, pač pa je imensko razdeljen z imeni posameznih delov gozdov, katere domala lastujejo Prevalčanje. Takoj nad vasio je obsežna, z smrekami, jelkami in deloma tudi bukovjem in gabrijem poraščena Brnca, potem tako zvani Tali, ali deli, nato Podplat in prav na vrhu tako zvani Plat. Skozi vas vodi priločno dobro urejena občinska cesta, ki veže banovinsko cesto: Borovnica-Podpeč. Na zapadno stran drži cesta v Gorico ter potem dalje proti Borovnici, na vzhodno stran pa Kamnik in Preserje, nato Podpeč. Od vasi proti severu pa vodi vaška pot proti Barju ali morostu, kjer se spaja z banovinsko cesto. Na južno stran proti gozdu pa navadna gozdna pot, po kateri vozijo Prevalčanje les iz gozda.

Vas z okolico je nekdaj spala

dala h kartuzijanskemu samostanu v Bistri, ter šteje 13 dobrostojećih gospodarjev oziroma posestnikov, ki so z malo izjemo vsi prav dobrostojeć, bodisi glede polja zlasti pa gozda, katerega imajo sorazmerno z drugimi vasi Prevalčanje največ. Napredek ali nazadovanje pa je odvisen od dobrega ali slabega gospodarstva posameznika. Sicer so navadno bili in so še zelo dobri in podjetni gospodarji, dasi je bila kdaj tudi kaka izjema. Posestniki na Prevalju so: Ako prideš od Preserja po cesti do vakega znamenja Zalostne Matere božje je nekaj sežnjav od tam na desni strani ob cesti hiša posestnika Birta, kjer je gostilna z prenočiščem. Za hišo in poleg so gospodarska poslopja. Nekoliko naprej, na levo, je Pršinova hiša, ki je bila nekdaj Jakličeva. Ker je rodovina takorekoč izumrla, je postal lastnik Pršin, ki je svoje prejšnjo hišo poleg Anškovih zamenjal za Jakličevo, poleg so gospodarska poslopja. Nekoliko naprej na desno je Trojarjeva, na gornjo, to je levo nad cesto pa Mazejeva, poleg nje Dučeva, ki je pa po vojni svojega originalnega gospodarja menjala, velik del posestva pa so v posameznih parcelah kupili Prevalčanje. Nekoliko naprej je hiša posestnika Zadnjega, ker je v gotovem pomenu res zadnja hiša na vasi v smeri proti sosednji Gorici; le nekaj metrov nazaj stoji ob spodnji strani ceste Anškova hiša, nato zavije vaška pot proti Barju, kjer je nekdanja Pršinova hiša, katero so potem kupili moj stari oče Luka za svojega starejšega sina Janeza, mnogim tako poznanega John Grdina, ki je bil izučen klobučar. To hišo je potem prodal bratu Antonu, ki je bil potem več let lastnik hiše, ter jo po posredovanju mojega očeta Matija prodal upokojenemu železniškemu čuvaju in domačinu Janezu Verbiču. Sedaj je tam upokojeni železničar Grdina, ki pa ni nič v sorodstvu z Slugovo hišo, ki je precej za njo ob vaški poti. V hiši "Pri Slugovih" so bili rojeni in odgojeni: že imenovani John Grdina, potem Jakob in Anton. Od tu so potem tudi šli po srečo v Ameriko, četrti brat, Matija, moj oče, je pa prevzel domačijo po očetu Luki ter materi Mariji, rojeni Jerebic, rodom iz Zirov nad Vrhniko. Niže pod Slugovo hišo je hiša posestnika Rahtelja. Vsi posestniki imajo izbornu urejene hiše z vsemi potrebnimi gospodarskimi poslopi. Brez dodatnih gospodarskih poslopij je le hiša upokojenega železniškega čuvaja Grdine. To so posestniki na vasi.

(Dalje prihodnjič)

* Vprašajte za nagradne listke

Progresivne trgovske zveze.

DNEVNE VESTI

Murphy, Frankfurter potrjena, Hopkins še ne

Washington, 18. januarja. Senatna zbornica kongresa je večeraj potrdila bivšega guvernerja države Michigan, Frank Murphya, za generalnega pravdnika Zed. držav in to po debati, ki je trajala tri ure. Murphy je bil potrjen z 78 glasovi proti 7. Takoj za njim je bil enoglasno potrjen Felix Frankfurter za sodnika najvišje sodnice in to brez vsake debate. Hude debate se pa pričakuje glede imenovanja Hopkinsa za trgovskega tajnika. Debata zna trajati več dni.

Mora plačati davek radi povzročene zločina

Chicago, 18. januarja. Murray

RADUJTE SE OSVEŽILA DOMA

5c

Postojte v vašem hišnem oparilu za živo iskreno steklenico Coca-Cola, ledeno mrzla iz vaše ledenice. Nadaljevali boste osveženi!

CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING COMPANY

MALI OGLASI

Kraška kamnoseška obrt

15307 Waterloo Rd.

(V ozadju trgovine Grdina & Sons)

EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Frank Rich in Frank Klun

E. 61ST ST. GARAGE

Se priporočamo za popravilo in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

NOVA MESNICA

Cenjenemu občinstvu naznanjam, da bom odprl novo mesnico na 6422 St. Clair Ave., nasproti S. N. Doma in sicer v petek 20. januarja 1939.

Pri nas boste dobili najboljše vrste suho in sveže meso po najnižjih cenah, kar jih je mogoče dati.

Za v petek in soboto imam veliko zalogo špeham in sala za mast po 8c funt.

Se vljudno priporočam

EMIL KRIŽMAN

6422 St. Clair Ave.

V najem se da štiri sobe, kopalnica. Moderno stanovanje, vse v stanovanju, kuhinjska peč, ledenica, linolej, porč spredaj in zadaj. Stanovanje samo za sebe. Vprašajte na 726 E. 93rd St., severno od St. Clair Ave. Tel. ENdicott 1217. (16)

MANHATTAN SHIRTS

Sale at BELAJ'S

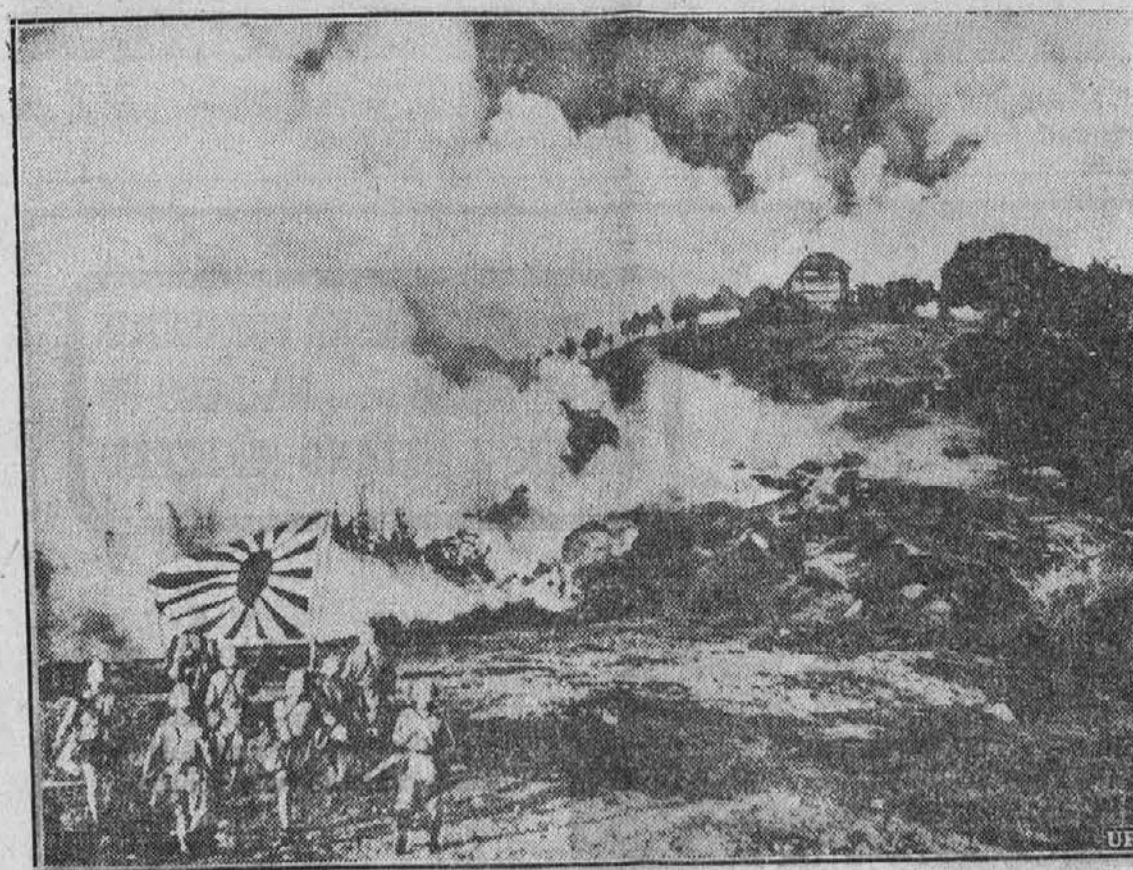
6205 St. Clair Ave.

(17, 18, 19, 21)

Humphries, eden izmed znanih gangežev v Chicagu in svojočasni pobočnik Al Caponeja, mora plačati zvezni vladi \$37,000 zaostale davke. Ta davek mora plačati, ker je dobil \$75,000 odškodnine, ko je vrnil leta 1931 nekega ugrabljenega otroka. Humphries se sedaj skriva, toda tajni agenti so prepričani, da ga kmalu dobi jo v pest.

Na sredi je Tom Mooney, delavski voditelj, ki je bil pred kratkim izpuščen iz ječe, na njegovi strani stoji njegova žena in na drugi strani je njegov brat.

Prizor iz bojišča na južnem Kitajskem. Na sliki vidite japonsko vojaštvo z zastavo, ki naskakuje kitajsko postojanko na hribu. Ob akciji, ki ga vidite, je povzročilo topništvo.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Komedijant izpusti takoj Franjo na tla.

—Kaj pomeni to? — vpraša bankir ter se nasmeje. — Vidva se tukaj nežno šalita, a gosti povprašujejo po vama!

Franja bi najraje skočila k bankirju ter ga prosila, naj jo varuje pred tem človekom. Toda komedijantov pogled je izražal strašno grožnjo. Vede la je, da zadostuje ena njegova beseda, da jo razkrinka.

—Ravnokar sva hotela iti domov, — se nasmeje komedijant, — in veseli naju, da se še lahko posloviva od tebe. Upam, da naju boš jutri obiskal!

—Čakaj malo! — reče bankir. — Želel bi govoriti s teboj, brat. — Pusti naju za trenutek sama, Klarisa, — ali ne, — najboljša je, da greva v mojo pisarno, Andrija!

Komedijant se je trenutek obdržal, kot da se je bal, da mu je postavljena zanka.

On se kot slučajno dotakne svojega žepa ter reče:

— Prosim, brat, pojdiva! Jaz sem pripravljen! — Takoj se bom vrnil, Klarisa!

Oba stopita na hodnik in gresta po stopnicah v bankirjevo pisarno.

Franja je nekaj časa stala razmišljajoč, a nato se odplazi za njima.

Pot v pisarno je vodila skozi predsobo, kjer je sicer delalo nekaj uradnikov. Toda danes je bilo prazno in temno.

Franja stopi previdno v predsobo in se skrije za veliko omaro, ki je stala tik tankega lesenega zida. Slišala je lahko vsako njuno besedo.

—Zaklinjam te še enkrat, Andrija, ne ugrabi mi otroka! Ne spravi me popolnoma v nesrečo!

—Ta otrok ni več tvoj, dragi moj! — reče porogljivo komedijant.

—Duhovnik naju je poročil. Sedaj je Klarisa moja, ali slišiš, popolnoma moja!

—Vem, kakšen namen si imel, ko si s svojo peklenko zvižajo prisilil Klariso, da ti postane žena, — odvrne Nikola razburjen, — toda jaz ti dam vse, kar imam, samo vrni mi Klariso!

—Dam ti ves svoj denar. Komedijant se peklenko zasmije.

—V ponarejenih bankovcih, sladki brat, kaj ne?

Franja se zdrzne. Sedaj je zvedela strašno skrivnost.

Te komedijantove besede so imele neverjeten učinek na Jagodkina. Franja je slišala, kako je kričal:

—Lopov! Najprej si me zapeljal, da sprejemem od tebe ponarejeni denar, a sedaj mi groziš s tem! Nazaj, ali — kri mi sili v glavo, pripravljen sem na vse! — Nazaj, ti pravim! — Zadržal te bom!

Franja ni mogla videti, kaj se je dogajalo v Jagodkino-vi pisarni.

Biti je moralo nekaj strašnega, ker je bankir zakričal: — Revolver dvigaš name?

Oh, ti vrag v človeški podobi! Vem, da bi lahko tudi brata

umoril!

—Ne boj se, ljubljani moj brat, — odvrne komedijant porogljivo. — Ljubim te, ne bom ti storil ničesar, samo ne smeš biti razdražen, kot hudoben otrok, kateremu vzamejo igračko.

—Bodi dober in ne jezi me! A sedaj lahko noč! Ne smem pustiti tvoje hčerke tako dolgo same. Gotovo že hrepeni po meni! Lahko noč, zdravstvuj, dragi Nikola!

—Sedaj ali nikoli!

Ta misel se je porodila v Franjini glavi in predno so mogli možgani razumeti to misel, je že zgrabila roka bodalo, ki se je nahajalo v neder-jih.

Temna postava, ki je prišla iz Jagodkinovega privatnega kabineta, ni mogel biti nihče drugi kot komedijant.

Sedaj je prišel trenutek, in na njo ne bo padel niti žarek suma.

Ona skoči iz svojega skrivališča in zabode svoje bodalo temni postavi v prsa.

Ta zastoče in se zgrudi.

—Sedaj sem se ga rešila. — ubila sem ga!

To so bile besede, ki so jih njene ustnice nehote izgovorile.

Toda v istem trenutku zakriči Franja prestrašeno.

Z razširjenimi očmi je strmela na prag Jagodkinovega kabineta.

Tam je stal komedijant s svetilko v roki ter stal vzravan in neranjen in jo gledal s peklenkim nasmehom.

—Nepravica si zadela, golobica moja! — reče on.

—Meni si namenila suneč z nožem — toda ubila si mojega brata Nikolo Jagodkina.

Puščavnik

Ko je velika kneginja Hela vzela otroka, ga je odnesla seboj in hitela, da pride z Vladimirom čim prej z onega mesta kjer ga je našla.

Vladimir se je sprva opiral, toda ona ga je znala z ljubeznivimi besedami pridobiti zase in ni trajalo dolgo, ko je korakal deček z njo, kot da bi jo že vedno poznal, kot da bi bila njegova mati.

Njegova mati

Nesrečni otrok, ki ni nikdar prav poznal svoje matere, je začel verjeti, da so mu angelji naskakovali mater, da ne bi bil od sedaj dalje več tako sam na svetu.

Cesto je Hela obstala, dvignila otroka ter ga objemala in poljubljala.

S suho roko mu je gladila lase in pritisnila njegovo glavo na svoje prsi, ter ga imenovala z najslajšimi imeni.

Tako sta hodila, dokler se ni znočilo.

Tedaj je blaznica spoznala, da se mora pobrigati za prenočišče.

Oziral se je in kmalu našla neko duplino v kateri je upala najti zavetje.

Tja je odpeljala malega Vladimira in mu napravila ležišče iz vejic in mahu. Nato je nabrala veliko množino jagod ki jih je v Rusiji tudi po zimi dovolj — posebno v velikih gozdovih.

Vladimir jih je pojedel in nato sladko zaspal.

Zadivljeno ga je gledala nesrečna blaznica.

—Živ je — je šepetala. — Ni poginil v ognju.

— Sedaj lahko dokazem, da sem nedolžna.

Ko se je spustila noč, je vzela Hela Vladimira v svoje naročje, a ta je spal kot da se nahaja v

svoji postelji.

Tedaj začuje nenadoma v daljavi bojne troblje in bobnanje. Hela se prestraši in pritisne otroka tesneje k sebi.

Bila je prepričana, da iščejo njo, da so poslali za njo vojake, da ji vzamejo otroka. Drhtela je po vsem telesu.

Vladimir se je prebudil in začel tudi sam tiho jokati.

Vedno bližje so prihajali vojaški signali.

Sedaj se jih je slišalo tik ob duplini, v kateri sta se nahajala.

—Toda kaj pomeni to—voja ki so šli dalje In kmalu izginejo v gozdu.

Vojska, ki je blaznico tako prestrašila, je prihajala iz Moskve in šla k samostanu "pri Sreću Matere Božje," — bile so čete, ki jih je zahtevala predstojnica, da jo obvarujejo pred hajdukom Kara Ahmedom.

Konečno se je Hela upala iti iz dupline.

Solnce je bilo že nizko in Hela je videla, da je spala štiriindvajset ur.

Nameravala je iti z Vladimirom v Moskvo in nato nadaljevati svojo pot, če tudi se je že mračilo.

Toda kmalu zasliši čudno prasketanje.

Padali so streli — slišala je glasen krik ljudi, a od časa do časa je prodrlo skozi gozdno tišino strašno stokanje.

Hela je slišala hrup boja, ki se je razvil med vojaki in četo Kara Ahmeda.

Bil je krvav in srdit boj.

Kara Ahmed je napadel s svojo četo vojake. Ti so pričakali hajduke in sprožili šele tedaj, ko so se jim približali.

Toda Kara Ahmed je bil tako previden, da je ukazal, naj njegovi ljudje posamezno napadajo.

Hajduki so isto tako odgovorili s streljanjem in se hrabro zagrali na vojake.

Nastala je grozna bitka.

Mož se je boril z možem.

Kara Ahmed se je boril junško in se ni bal smrti.

Ko je porabil vse svoje naboje, od katerih ni niti eden izgrešil, obrne on puško in s kopitom napade sovražnika.

Najpogumnejši vojaki so ga pričakali in ga hoteli obkoliti.

Vsak drugi bi na njegovem mestu obupal, ker bi vedel kako bo boj končal. Kaj naj stori osamljen človek proti štirinajstim sovražnikom?

Toda Kara Ahmed ni niti za trenutek čutil strahu. Bilo mu je jasno, da ne bo mogel ubiti vseh sovražnikov. Preostajalo mu je še samo, da si prebije pot in pobegne. Spoznal je, da mu že huda prede.

Mnogi razbojnik so se udali, mnogi so ležali že mrtvi na zemlji, a Kara Ahmed je bil skoro edini, ki se je še branil.

—Udaj se, razbojnik! — mu zakliče eden izmed vajakov — ali pa te bomo ubili!

Toda Kara Ahmed je odgovoril s tem, da mu je razbil s kopitom glavo prej, predno je mogel ta dvigniti puško.

S tem si je napravil prostor in je hitro zbežal preko mrtvih

vajakov ter se povzpel na pečino. Imel je namen, da dospe v gozd, ker je vedel, da ga tam ne bo zadela sovražnikova krogla. Prepričan je bil, da ga vojaki kam ne bodo zasledovali.

Toda hajduk se je motil. Vojaki so bili tako ogorčeni, da so ga hoteli za vsako ceno ubiti ali ujeti.

Streljali so za njim, toda nobena krogla ga ni zadela. Ze se je hotel rešiti z begom v gozd —deset korakov pred njim je stalo prvo drevo — in zmago-slavno je zavriskal.

—Roža od Teherana! — zakričal in se obrne k zasledovalcem, kot da bi se jim hotel rogati ter zmaje s svojo glavo kot da je neranljiva.

Toda ko se je obrnil in hotel odhiti v gozd, obstane kot okamenel.

Pred njim je stala neka bleda

žena, kot da se je pojavila iz zemlje, kot da je neka nadnaravna prikazen.

Kara Ahmed je bil tako preplašen, da je padel na kolena. Bil je prepričan, da se mu je prikazal duh njegove mrtve žene in on je hitro začel šepetati molitev.

Bleda žena je bila kneginja Hela.

Ona je prišla iz gozda, da di, kaj pomeni to streljanje. Vladimira je pustila pod nevelikim drevsom.

Sedaj je stala pred razbojnikom in ga brez besede opazovala. (Dalje prihodnjič)

Na domača naloga ne pokvari oči vaših otrok

Domača naloga je težka za oči — če se dela pri slabi luči. Posledica je NAPENJANJE OČI, in napenjanje oči uniči vid in dostikrat zdravje.

Ena najvažnejših stvari, ki jih lahko naredite za svojega otroka sedaj, ko se je odprla šola je, da ste gotovi, da ste preiskrbeli za DOBRO LUČ za domačo nalogo.

Moderne vid hraneče svetilke so znano-stveno narejene, da dajo ravno pravo svetlobo za učenje — mnogo mehke, enakomerno razdeljene svetlobe. Težke probleme bodo lažje reševali — dajo poguma dečku ali deklici za učenje in da dobijo boljši red.

Oglejte si lepe vid hraneče študijske svetilke v prodajalnah SEDAJ. So boljše svetilke, pa nič več ne stanejo. Cene se prično zelo nizko.

THE ELECTRICAL LEAGUE

18TH FLOOR • MIDLAND BUILDING • PROSPECT 5522

SIGHT IS PRICELESS — LIGHT IS CHEAP

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebrčko vest, da je nemila smrt zahtevala življenje preljubljene in nepozabljene matere

Josephine Pujzdar

ROJENA JARC

Svoj mile oči je zatisnila dne 21. decembra 1938 v starosti 62 let. Doma je bila iz Ljubljane. K večnemu počitku smo jo položili dne 24. decembra 1938 po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida in na Calvary pokopališče.

V dolžnost si štejemo, da se iskreno zahvalimo vsem, ki so nam bili v tolažbo in pomoč na en način ali drugi ter vsem, ki so jih prišli pokopati, se udeležili svete maše in pogreba.

Prisrčno zahvalo izrekamo Rev. Matiji Jagru za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so položili krasne vence ob krti pokojne in sicer: Mr. in Mrs. Joe Papes, Mrs. Milka Babnik, Mr. in Mrs. John J. Grdina, Mr. Anton Papes in družina, Mrs. Mary Babnik, sestra pokojne, Mr. Frank Zot in družina, Mrs. Johana Jarc in družina, Mr. Leo Yevc, Mr. Frank Jersan in družina, Mrs. Julia Vidmar in družina, Mr. Ivan Babnik, Mr. Jakob Jarc, Mr. in Mrs. Anton Osredkar, družina Frank Sednikar, društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ, društvo Jutrzanja Zvezda št. 137 JSKJ.

Prisrčno se zahvaljujemo sledečim, ki so darovali za sveto mašo: Mrs. Frances Vrtovšnik, Mr. in Mrs. Jerney Knaus, družina Wenzel, E. 62 St., Mr. in Mrs. Harry Music, Mrs. Mary Adisek in družina, družina Deželan, družina Vencel, E. 62 St., Mrs. Mary Habjan in družina, družina Frank Sednikar.

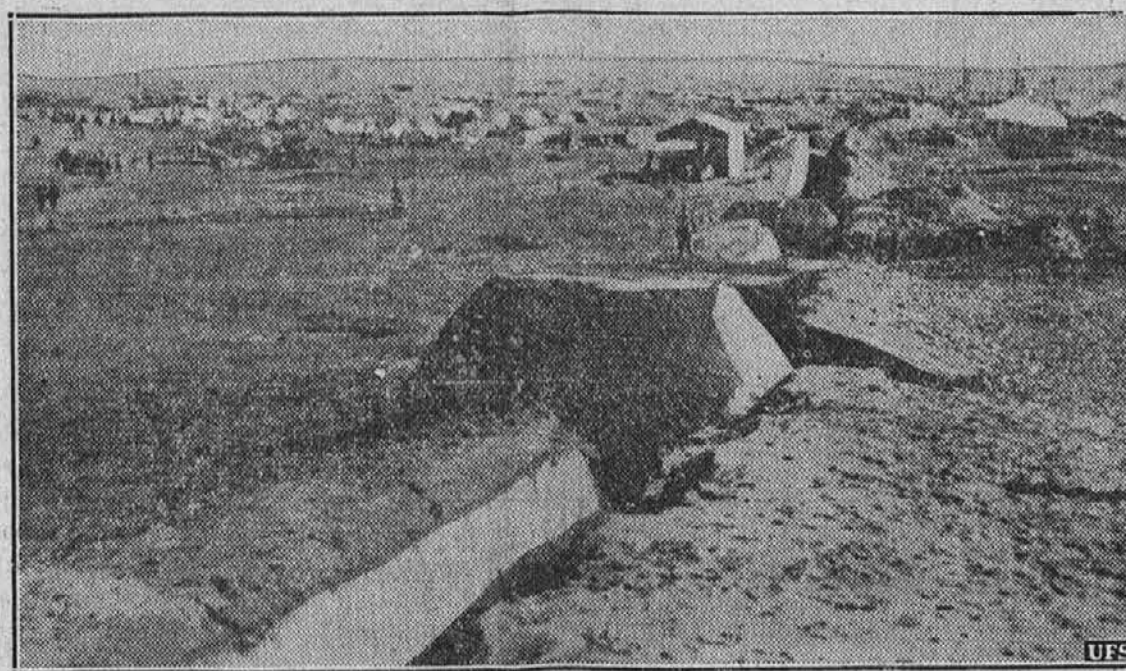
Enako tudi iskrena hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu.

Ravno tako lepa hvala Anton Grdina in Sinovi pogrebni mu zavodu za vso prijazno postrežbo in za lepo urejen pogreb.

Vam, preljubljena in nikdar pozabljena mati, pa v globoki žalosti želimo, da počivate v miru v zasluženem počitku. Večna luč naj Vam sveti in lahka naj Vam bo ameriška zemlja.

Zalujoči ostali:

John in Laddie Pujzdar, sinova in več drugih sorodnikov tukaj in v stari domovini Cleveland, Ohio, 19. januarja, 1939.

Italijanska vojaška posadka na meji Libije v Afriki. V teh krajih zna priti do spopada med francoskimi in italijanskimi četami za posest Tunizije.

... NOBENO ZIMSKO VOZARENJE ME NE SKRBI ... NA DELO SE PELJEM Z ULIČNO ŽELEZNICO

Zakaj bi izrabljali svoje živce in riskirali razbite blatobrane z vožarenjem na spolzklih cestah? Hranite svojo silo — hranite denar tudi — vozite se na delo na ulični železnici ali motornem busu

SAVE IN SAFETY

VOZITE SE Z ULIČNO KARO ALI MOTORNIM BUSOM

VLOGE v tej posojilnici

so zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in družinske vloge

Plačane obresti po 3%

St. Clair Savings & Loan Co.

3235 St. Clair Ave. HEND. 5670